

Spotvogel

Vogelaars

Naturisten zijn vaker natuurliefhebber dan de gemiddelde mens en zodoende kwam ik de afgelopen vakantie (in de Vogezen) weer diverse met kijkers uitgeruste boombespijders tegen, die vaak even bij de tent langskwamen om hun waarnemingen te bespreken. Zo vaak zelfs dat mijn partner mij, in een analytische bui, vertelde dat ze tot de conclusie was gekomen dat vogelaars in drie categorieën kunnen worden ingedeeld: de beginners, de gevorderden, en de kenners. Elke categorie heeft specifieke kenmerken, die we hieronder zullen bespreken.

De beginner is zonder enige twijfel de gelukkigste van de drie. Hij (of heel soms zij) ziet namelijk veel meer dan de vertegenwoordigers van de andere twee groepen. Reuzezwartkopmeeuwen in Noord-Frankrijk, Monniksgieren in de Ardennen en Middelste Bonte Spechten in het Groninger Stadspark: waarnemingen van dit kaliber zijn voorbehouden aan de beginner. Ziet u ooit een Witbandzeearend aan de Waddenkust? Nou, de beginner ziet ze tijdens elke excursie. Ook ontdekt de beginner voortdurend nieuwe soorten voor de wetenschap. Zo is er dit jaar in de Vogezen een vogel gezien met de afmetingen van Grote Trap, met helrode vleugels, een paarse buik en een snavel als een Ooievaar. Tijdens het vliegen maakte het beest voortdurend salto's voorover; zijn roep deed denken aan geluid van een neerstortende F16. Ga er maar aan staan.

De gevorderde vogelaar is niet te benijden, hij is een treurig geval. Hij ziet namelijk niets meer en als hij eens iets ziet wordt hij verscheurd door twijfel. Was het een Wespandief of toch een Buizerd, Poelruiter of Bosruiter, boom of gras, veld of kuif (of weer boom), ja zelfs Pimpel- en Koolmees gaan tot de moeilijke soorten behoren, om maar te zwijgen van de Zwarte Mees, en er bestaan ook Azuurmezen, toch? Lange gesprekken met een kenner brengen niet de gehoopte zekerheid maar leiden slechts tot verdere twijfel. "Nee, dat lichte streepje op de zesde tertial van links heb ik niet gezien, veldgids in de tent laten liggen, stom, stom".

De kenner is een saai figuur: hij ziet het gewoon. Zo stond ik vorige week aan de rand van de Bantpolder toen een kenner arriveerde die zijn telescoop opstelde, één blik over het veld wierp en zei: "Ik zie een Steppevorkstaartplevier". Hij had niet eens het fatsoen om iets te zeggen als "Ik zie een vogel die mij sterk doet denken aan een vorkstaartplevier, maar ik weet nog niet welke soort", nee, gewoon pats boem, zonder een spoortje aarzeling "Ik zie een Steppevorkstaartplevier". U begrijpt dat met zo'n persoon geen plezier te beleven valt en ik raad iedereen aan om vogelkenners te mijden.

Alleen de beginner is gelukkig, die ziet ze echt vliegen.